

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gaudendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Laetitiae Perfectae Artificium In Conscientiae Recta Efformatione
inuentum, & per Adventuales Conciones expositum ac demonstratum

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1667

§. III. Modus procedendi in hoc tribunali est non defendere se, sed
accusare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11367

§. III.

Modus procedendi in hoc tribunali est, non defendere se, sed accusare.

*Diuersitas
styli in hoc
throno ob-
seruandi
exponitur.*

VERUM antequam tam sancta subeamus adita; istud adhuc generatim admonendus es peccator, alium pro hoc tribunali obseruari agendi ordinem; & stylium prorsus diuersum esse ab eo, qui passim in Senatibus politicis usurpatur. Contentiosum enim non est quod adimus forum: ad gratiæ thronum prosternimur. In illo ut sis innocens, omnibus viribus annitendum est, ut objectum crimen aut neges aut diluas: innocentiam oportet ut comprobes, accusationesque omnes à te ut amoliaris necesse est, ut innocens declareris. At verò in throno gratiæ sic non agitur. Certè non contenditur de innocentia, sed gratia exquiritur; vbi autem sceleris gratia petitur, fatendum est ipsum scelus ingenuè; neque innocentia sententiam feres, nisi te nocentem & quidem tuamet confessione comprobaueris: nullumque Confessionis factæ pretium feres, nisi quæcumque causam tuam aggrauare potuerint, planè & sine fuce deprom-

*Non defen-
ditur hic
crimen, sed
accusatur
ab ipso reo.*

pleris. *Novum profectò iudicij genus inquit D. Zeno, in quo reus si excusauerit crimen, damnabitur; absoluitur, si fatetur. O magna potestas, magna peritia, magna pietas Iudicis nostri, à quo vniuersi generis peccatores ut possint beatè viuere, puniri festinant. Quis enim non credat velle puniri reum qui commissa à se crimina Iudici fatetur? Atqui si puniri non vis, tu partes actoris præoccupas, actionem contra te institue, eamque si ritè peregeris, salua est res: tantò promptiùs innocentiam consequeris, quò te euidentiùs nocentem ostenderis; tantò vberior gratia præstabitur, quantò eà te comprobaueris magis indignum, Omnium hæc SS. Patrum concors est sententia. Unum, ne in re vulgatissimâ, si plures asseram sim fastidio, Chrysofostomum do hæc luculentius explicantem. *Iustus ut sacræ tradunt paginae, prior accusator est sui. Prior, inquit Sanctus Doctor, hoc est ne expectes arguentem te, ne præstoleris actorem: ipse præueni & rape sermonis principium, ut accusatoris linguam obmutescere facias. In humanis**

12.

D. Zeno
serm. 2. ad
Neophy-
tos.

D. Chry-
fost. ho. 4.
in Gen.

humanis quidem iudiciis, si quis hoc faceret, ut ante accusationem crimina confiteretur, quamuis apud humanissimum iudicem, capitalem sententiam omnino in caput suum accerferet. At misericordis Dei major est ineffabilis bonitas & clementia. Nam si aduersarium nostrum praeuertimus, Diabolum dico qui in die illâ ob faciem nostram stabit, & jam in presenti vitâ, antequam ad tribunal (nempe iustitiæ) ingrediamur, facinora confessi fuerimus, dicendique principium rapuerimus nostri ipsorum facti accusatores, in tantam misericordiam prouocabimus Dominum, ut non solum nobis donet liberari à peccatis, sed etiam in iustorum catalogo numerari,

13. En rursus ex Chrystomo misericordiam, & simul amicitiam gratiam conferri solitam in throno gratiæ, sed fatentibus sua crimina, non excusantibus aut propugnantibus. Neque verò stylum huius Curia tam ab aliis diuersum ego miror, cum sit thronus in quo gratia conceditur. Non datur autem gratia nisi quæ petitur; nec peti censetur alia, quam illius criminis quod confiteris, & Principi exponis. Non igitur magis mirum est, exponenda & fatenda si dicam esse crimina ut gratiam obtineas, quam si asseram petendam esse gratiam quam fatagis obtinere; cum ipsa criminum confessio, sit desideratæ gratiæ postulatio, neque gratia umquam præstetur nisi gratiam flagitanti.

Datur ratio cur reo prodendum sit crimen.

§. IV.

Quâ corporis & mentis compositione instituenda sit peccatorum Confessio. Calumnus eam dicit esse impossibilem sed ex falsis hypothesis.

14. **H**Ac igitur officij à nobis præstandi memoriâ muniti, edoctique nobis non defensoris, sed actoris potius, aut ut melius dicam, fatentis rei partes incumbere, adeamus tandem ad thronum gratiæ, sed eâ mentis corporisque compositione, quæ ferriò pœnitentem deceat. Et quidem si de corporis constitutione quæritur, quæ qualisue sit adhibenda, facilis sanè est responsio. Certè oculi desultorij, elata supercilia, vultus projecti & nescio quam spirantes arrogantiam, pœnitentis non sunt habitus.

Corporis compositio sit humilis, qualis pœnitentem deceat.